

Lucas 22:31-32a

En de Heere zeide: 'Simon, Simon, ziet, de satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe; maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoude'

- 1 satan zift
- 2 Jezus bidt
- 3 God zuivert

Gemeente,

Daar kun je je wel eens aan ergeren. Dat overbezorgde. Van je vader, meestal van je moeder. Dat ze je maar waarschuwt voor dit en voor dat. Denk erom, niet samen op vakantie gaan in een tentje, want van het één komt het ander, je weet wel. Niet teveel alcohol op zaterdagavond, want straks ben je nog aangeschoten. Niet naar die uitgaansgelegenheid gaan, want je krijgt er verkeerde vrienden. Niet teveel hooi op je vork nemen met je werk, want strak schiet de zondag er nog bij in. Geen open internet of tv, want je gaat dingen kijken tot diep in de nacht. Dat je dan denkt: ja, ja dat weet ik nou wel, en dat gebeurt heus niet. Ik ben die dingen ook helemaal niet van plan ook en ik weet heus wel hoever ik gaan kan. Of we 16, 36 of 56 zijn, zo reageren we dan nogal eens.

Maar: zegt dat alles? Wat denk je, als we aan Petrus hadden gevraagd: "Petrus, ben jij van plan om je Heiland te gaan verloochenen" wat zou hij gezegd hebben? Nee, natuurlijk niet, wat denk je wel, vertrouw je me soms niet. Dat ben ik helemaal niet van plan. Integendeel ik ben bereid, gewillig om met Hem in de gevangenis en in de dood te gaan. Ik wil Hem volgen overal en altijd. Maar: is dat genoeg, is dat garantie? Of zien wij bij Petrus dat het waar kan zijn, en dat is een zegen, dat je iets echt niet wilt doen, dat je je echt voorneemt rein te blijven voor het huwelijk, niet aangeschoten te worden, je niet door verkeerde vriend(in)en te laten beïnvloeden, niet op zondag administratie te gaan doen, geen verkeerde sites of programma's te gaan zien, en het gebeurt toch. Je hebt jezelf niet in de hand. Je kunt echt heilig iets niet willen, en je voornemen dat je dat nooit zult doen, en toch gebeurt het, toch kom je er toe. Dat kan dus toch. En we krijgen vanavond daarin een diepe les aan de hand van onze tekst.

- 1 satan zift

Simon, Simon. Laten we maar zeggen: avondmaalganger, avondmaalganger. Want Simon en de anderen hadden zojuist het Heilig Avondmaal gehouden met de Heere Jezus. Velen onder ons ook vanmorgen. Aan de tafel gezeten. Of als je nog geen belijdenis hebt gedaan met verlangen ernaar gekeken in de bank. Tegen u heeft Jezus het allereerst vanavond. Avondmaalganger, avondmaalganger, de satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe. Hebt u het goed gehad vanmorgen? Heb je vanmorgen zegen ontvangen? Kijk uit, wees gewaarschuwd, op je

hoede: de satan. Satan is de tegenstander, de vijand. Hij kan het niet hebben als God werkt. Als Zijn kinderen het goed hebben. Dat kan hij niet zien of luchten. Hij haat het. Hij is de onverzoonlijke tegenstander van God. Van het werk van God. Van onze zaligheid dus ook. Moet je je dat indenken: dat je een huis hebt en je hebt een brief gekregen waarop staat: we houden u constant in de gaten, we zullen het leegroven, u wordt gevolgd, ieder uur, ieder ogenblik. Wat zou je het je aantrekken. Elk moment kunnen ze hun slag slaan, inbreken, aanbellen. Nou, dat is aan de hand, zegt Jezus. Als er in het huis van je leven genadegaven Gods zijn geschonken, dan word je gevolgd, ieder uur, ieder ogenblik. Door de satan. Hij wil het weg hebben.

Dat staat niet alleen hier in de Bijbel: wie denkt niet aan die tekst uit I Petrus 5: uw tegenpartij de duivel gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden. Of aan Efeze 6 over de listige omleidingen van de duivel, de strijd tegen de geestelijke boosheden in de lucht, de pijlen die afgevuurd worden.

Avondmaalganger, avondmaalganger, satan kan het niet laten. Om te ziften. Dat woord geeft het heel goed voor te stellen weer. Ziften dat deden de boeren toen. In een bak met een zeef als bodem lag tarwe met zand, kaf, onkruidzaadjes enz door elkaar op een hoop. Eerst schudde hij de bak heen en weer. En door de zeefbodem viel zand en klein onkruidzaad naar beneden. En werd weggeveegd. Dan ging hij in de wind staan en schudde hij de bak op en neer. En het lichte kaf wordt door de wind meegevoerd en valt niet terug in de bak, maar een eind verder op de grond. En het wordt opgeveegd en weggegooid. Ziften, heen en weer schudden, op en neer schudden om je uit de bak van God te laten vallen, je daaruit te halen. En dan word je opgeveegd en weggegooid. Ziften als de tarwe. Je moet eruit, uit de bak van God.

Ziften zal hij. Hij creeert een situatie. Brengt je in stress, dan zegt iemand wat tegen je wat verkeerd valt. Hij geeft een slechte tijd en je huwelijk en laat dan je oog op een andere vrouw vallen. Hij zorgt dat je zonder werk komt en in geldnood zit en biedt dan iets aan net over het randje van wat mag en kan. Hij maakt een situatie en brengt daar de verzoeking bij. Om je te laten vallen in zonde.

Of: en dat is hier aan de orde: hij maakt bang. Hij stelt in het vooruitzicht dat je uitgelachen wordt, niet meer meetelt, gepest zult worden, genegeerd, promotie kan vergeten, en zet je dan voor het blok: ben jij christen? Een vraag of een situatie rond het eten ergens. Om je te laten vallen in verloochening. Morgen, overmorgen. Net die dag dat je er niet op had gerekend, je haasten moest 's ochtends, niet gebeden had.

En daarna, is hij dan tevreden? Nee, hij zift. Je moet eruit. Het geloof moet eraan. Het geloofsleven moet afsterven. En de ademhaling van het geloof is het gebed. Dus als dat weg is, is het geloof ook weg. Dat kan op twee manieren. Dat als je gezondigd hebt, verloochend hebt je doorleeft. Versuft, verdoofd en het niet weten wil. Je bidt niet om vergeving, om genade, je bidt steeds minder en minder. Het gebed sterft af. Of op een andere manier: hij laat je zien wat je hebt gedaan en zegt: dat kan nooit meer goedkomen. Je hebt zo erg gezondigd, en alweer. Je hebt misschien wel tegen de Heilige Geest gezondigd. En de wanhoop overspoelt het gebed. De moedeloosheid. En het gebed sterft af. Dat wil satan! Ziften. Dat het gebed afsterft, het geloof vergaan is en als zand val je door de zeef op de grond: weggeveegd. Als kaf waai je mee met de wind en weg. Nooit meer terug.

Avondmaalganger, avondmaalganger, de satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe. Wees gewaarschuwd, wees op je hoede! Of heeft de duivel al winst behaald bij u of jou. Dat kan ook bij niet-avondmaalgangers zijn. Het gebed is vrijwel verdoofd en uitgedoofd. Het gebed is onder aardsgezindheid weggezonden. Er liggen zonden overheen, zondige gewoontes, en je berust erin, slaapt erin en vindt het wel goed zo. Of de wanhoop en moedeloosheid ligt als deken op het vuur: het zal voor mij wel nooit zover komen, het Heilig Avondmaal, zekerheid, zicht op Jezus en de hemel. Hoever heeft de duivel al gezift. Je ligt op het randje van de opstaande rand van de wan. Je bent bijna door de zeef heen en valt bijna eruit..... Roep dan nu tot de Heere! Nóg is Hij gereed om te verlossen.

2 Jezus bidt

Simon, Simon, avondmaalganger, avondmaalganger, de satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe, maar.....

Maar. Dat is vaak in de Bijbel een woordje van genade. Maar. Hoort u dat? Psalm 130: zo Gij in het recht zult treden en gadeslaan onze ongerechtigheden wie zal dan bestaan? Maar neen, daar is vergeving. Efeze 2 wij waren, net als de anderen, kinderen des toorns, maar God, Die rijk is in barmhartigheid.... I Corinthe 15 Indien wij alleen in dit leven op Christus zijn hopen, zijn wij de ellendigste van alle mensen, maar nu Christus is opgewekt uit de doden. Dat woordje maar is een luik in de hemel, waardoor God ingrijpt, verlost, redt. De satan heeft zeer begeerd u te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden. Maar Ik, zegt Jezus. Dat zal je geestelijk leven in leven houden, Petrus, avondmaalganger.

Jezus zegt dus niet: satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe, maar....Petrus, Ik ken je als een doorzetter, die zomaar niet opzij gaat. Maar...avondmaalganger, Ik ken u als een gedreven mens die er

helemaal voor gaat. Och, wat stelt doorzettingsvermogen, wat stelt gedrevenheid voor als de satan zift.....? Dat delft het onderspit, dat blaast hij weg.

Maar Ik heb voor u gebeden. Heb voor u gebeden. Dat is dus al gebeurd. Jezus is de duivel al voor. Voor hij zal gaan ziften heeft Jezus al gebeden. Gebeden op grond van Zijn werk. Denk aan Johannes 17, het hogepriesterlijk gebed. Vader, Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt maar dat Gij hen bewaart van de boze. Dan komen we precies daar uit waar we woensdagavond over nadachten. Als er in het formulier staat dat wij voor het Heilig Avondmaal onze harten opwaarts in de hemel verheffen waar Jezus Christus is, onze Voorspraak, onze Voorbidder. Die altijd leeft om voor de Zijnen te bidden.

Het Heilig Avondmaal betekent en verzegelt: Ik heb u gekocht. Met Mijn lichaam en bloed. Ik heb U tot Mijn eigendom gemaakt. Geen prijs is Mij te hoog geweest. Als je iets duur gekocht hebt, dan wil je het niet kwijt. Een parelsnoer dat je voor € 15,-- hebt gekocht is vervelend als je het kwijtraakt, maar goed, er zijn ergere dingen. Een parelsnoer dat je voor € 1500,-- hebt gekocht, dat wil je niet kwijt. Daar ben je zuinig op en daarvan zorg je dat ze het niet afpakken. Zo duur gekocht. Zo duur gekocht. Mijn lichaam en Mijn bloed. En daarom wil Ik u niet kwijt. Het Heilig Avondmaal wil ten diepste niet alleen leren dat Jezus voor mij gestorven is. Niet alleen om te bevestigen dat Hij voor mij gestorven. Maar dat Hij, Die voor mij stierf, vanuit de hemel mijn zaligheid bewaakt en bewaart. Dat Hij Die voor mij stierf mijn geestelijk leven voedt en bewaart. En wie kan dat beter doen dan Hij. We hoorden de NGB daarover in art 26. Want Wie is er in hemel of op aarde, die ons meer bemint dan Hij? En Wie zal er eerder door de Vader gehoord worden dan de Eigen, beminde Zoon van deze Vader? Wie heeft er macht dan Hij, Die aan Gods rechterhand zit? Wie kan en zal beter over ons geestelijk leven waken dan Hij, Die voor ons stierf en nu aan Gods rechterhand is? Hij bidt!

Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoude, wegvalle, eraan gaat. Dat doet denken aan vuur. Dat niet uit zal gaan. Het kan onder as smeulen en bijna onzichtbaar zijn, maar niet ophouden. Dat bidt Jezus dus. Zo waarachtig als Hij u vanmorgen brood en wijn gaf. Dan bidt Hij niet dat uw gezondheid niet weg zal vallen. Of dat uw werk niet weg zal vallen. Of dat uw huwelijk niet uit elkaar zal vallen. Nee, opdat uw geloof niet ophoude. En Hij bidt niet dat uw geloof niet beproefd zal worden, niet geschud, niet in de smeltkoes komt, maar dat het niet zal ophouden.

Zalig als je zegt: maar dat is me ook genoeg. Dat is me het meeste waard. Dat mijn geloof zal blijven. Dan houd ik vrede met God, eeuwig

leven. En dat is mij alles, als U dat doet, dan is het genoeg! Dat is mij alles. Dan word ik zalig, dan kom ik aan, dan gaat geloof eens over in aanschouwen. Dan zal ik U eeuwig zien om te danken en te loven.

Hoe doet Jezus dat dan? Dat uw geloof niet ophoude. Kijk maar naar Petrus. Petrus verloochent zijn Meester en hij gaat door, een 2^e keer, een 3^e keer. Petrus loopt niet weg, vlucht niet weg, maar blijft hangen en zondigt weer en weer. Als er niks gebeurt dan blijft hij doorgaan, zo verblind. Maar Jezus laat de haan kraaien en laat dat inslaan bij Petrus. Petrus schrik wakker. Ziet wat hij gedaan heeft. Dat is één. Jezus bidt en de Heilige Geest brengt je tot inzicht, inkeer en schuldbesef.

En dan ziet Jezus Petrus aan met ogen zo vol liefde. En Petrus zinkt niet weg in wanhoop vlucht niet als Judas weg, maar vlucht naar Jezus toe, bitter bedroefd. Niet de wanhoop, maar de hoop op genade krijgt hem in zijn greep. Jezus bidt en bevrijdt hem uit de klauwen van de wanhoop. Zo zorgt Jezus dat zijn geloof niet ophoudt. Daarvoor heb Ik gebeden, Petrus.

Als u weten wilt of Jezus ook voor u bidt, dan kent u dat patroon in uw leven. Van ontdekking aan je schuld en bewaring voor wanhoop. Ontdekking aan je zonde en trekking tot de Heere Jezus. Zo houdt Hij je vast, zo blijft het geloof. Te danken aan Zijn voorbede. Zo zullen wij aankomen en ingaan en in de eeuwige overwinning delen.

Simon, Simon, Ik heb voor u gebeden. Een geweldige belofte, zaligspreking, reddingsboei in de golven. Maar....Simon moet er niks van hebben. hij werpt die reddingsboei weg. Nergens voor nodig. Ik ben bereid met u te sterven, dus wat denkt U wel niet? Petrus slaat deze belofte van de Heere Jezus af. Overbodig, overbezorgd van Jezus. Dat hebben anderen misschien nodig, maar ik toch niet? En wij? Zal ik morgen Jezus verloochenen? Maar ik wil Hem toch juist belijden. Zal ik morgen in openlijke zonde vallen? Overspel, diefstal, schelden, vloeken? Maar ik zie me dat nog 1,2,3 niet doen. Zal ik wanhopig kunnen worden en denken dat het voor mij niet meer kan? Ik vind je dat moet geloven en niet mag twijfelen aan de genade.

Simon, Simon, dat is de naam van Petrus voor Jezus hem geroepen had. Zo van: weet je nog? Simon je leven voor je bekering. En wij: misschien word je daar niet graag aan herinnerd. Ja, toen, wat ik toen allemaal deed. Maar nu ben ik gelovig geworden, nu dien ik God. Niet teveel meer denken aan voor die tijd.

En wij: als anderen tegen je zeggen, die bezorgde moeder, weet je wel, voor je weggaat, op vakantie gaat, wij zullen voor je bidden. En je denkt: nou, nou niet altijd zo dramatisch alsof ik ik weet niet wat ga doen. Hoeveel beloften van de Bijbel laten wij ongebruikt liggen, we doen er

niets mee. En wij? En al die waarschuwingen altijd, och dat hoeft toch allemaal niet.

3 God zuivert

Daarom letten we nog op een aspect van onze tekst. Simon, Simon de satan heeft zeer begeerd u te ziften als de tarwe. Begeerd. Gevraagd. Dat staat er ook letterlijk: de satan heeft opgeëist, opgevorderd. Want de duivel heeft natuurlijk niks in te brengen. De gelovigen zijn niet van hem, daar heeft hij niks meer over te vertellen. De gelovigen zijn van God. Zijn Zijn eigendom. Dus als hij er iets mee wil, dan moet hij dat netjes gaan vragen aan de HEERE. Denk ook maar aan Job 1. Voor alles wat de duivel wil met Job moet hij toestemming vragen aan God. Alles wat de satan wil met de tarwe, dat moet hij vragen aan Hem, van Wie de tarwe is: God. De satan heeft begeerd, gevraagd om u te ziften als de tarwe.

En God heeft 'ja' gezegd. Ja duivel, dat mag, ga je gang, zift maar wat je wilt. Natuurlijk had God 'nee' kunnen zeggen. Nee, satan komt niks van in. Maar dat deed de HEERE niet. Wonderlijk, vreemd. Dat God daarvoor toestemming geeft aan de satan. Hoe kan dat? Nou, dat weten wij niet altijd precies, waarom dat is. Maar, we kunnen wel enkele lijnen trekken.

Eerst denken we weer even aan Job. God gaf satan toestemming toen hij begeerde Job alles af te nemen. Waarom? Omdat God wilde laten zien hoeveel Hij Job waard is. Hoe het waar is dat het geloof als het erop aankomt God dient al levert het niks op. Dat God alles waard is en meer waard is dan al het aardse. Dat wil de HEERE laten blijken. Dat moest voor de dag komen. Tot Gods eer. Daarom mocht satan alles afnemen. Dus dat kan: God wil Zijn werk en waarde laten schitteren.

Maar hier speelt in elk geval ook iets anders meer. God wil Petrus louteren, zuiveren. God wil Petrus zijn overmoed, hoogmoed af leren. God wil Petrus bekeren van zijn zelfoverschatting, van zijn eigendunk, vertrouwen op eigen kracht, inzet en vurigheid. En satan krijgt toestemming. Satan doet het om te verderven, het geloof te stelen en weg te nemen, de HEERE zal het gebruiken om het geloof te louteren en te zuiveren.

Daarom krijgt satan toestemming. Daarom staat er dan: en gij als gij eens bekeerd zult zijn. Bekeerd van je hoogmoed, je zelfoverschatting. Je gedachte: dat overkomt me niet, want ik ben het niet van plan en neem me vast voor van niet en dus hoef je daar echt niet bang voor te zijn. Zoiets zal ik nooit doen. En je kunt snoeihard oordelen over iemand die het wel doet. "Die's gek". Daarvan wil de HEERE ons bekeren, telkens weer, want die hoogmoed is een bal die je onder water houdt. Als je even

loslaat schiet hij weer omhoog. Daarvan wil de HEERE ons bekeren. Door Zijn Woord, zeker, want Hij zegt het zo vaak: je bent geneigd tot alle kwaad, en zo zwak dat je geen ogenblik kunt staande blijven. Zonder Mij kunt gij niets doen. En kijk eens naar Petrus, David, Noach, en zoveel anderen. Maar soms is het nodig, acht God het nodig, dat je het door schade en schande moet leren. En je valt in zonde. Ongedacht en onverwacht voor jezelf. Misschien maar in gedachten, misschien zelfs in woorden of daden. Als ge eens bekeerd zult zijn: dat is de bedoeling.

Bekering: afgebracht worden van mijn hoogmoed en zelfoverschatting. Van mijn ergernis als mensen me waarschuwen. Van mijn kriegeligheid als mensen zeggen dat ze voor me zullen bidden. Van mijn laten liggen van zoveel beloften omdat ik ze niet nodig denk te hebben. Bekering: leren dat ik tot alle boosheid geneigd ben, dat ik niet één ogenblik kan staande blijven tegen de duivel. Dat ik hulp van God nodig heb. Dat ik elke ochtend bid: bewaar mij voor de zonde. Elke keer de beloften in de Bijbel omhels en als reddingsboei meeneem voor onderweg. Dat leer je in de loop van het geloofsleven hoe langer hoe meer. Jonge gelovigen zijn misschien meest geneigd daar wat te optimistisch over te denken en in te staan.

Dan ga ik mijn grenzen eerlijk en biddend bepalen. Ja, had Petrus wel naar die binnenplaats moeten gaan. Hij bedoelde het goed, maar wist toch dat hij daar voor het blok gezet zou kunnen worden? Dat wordt een overweging voor Gods Aangezicht. Nee, toch niet samen in een tentje op vakantie. Toch niet naar die uitgaansgelegenheid. Kan ik hier of daar naartoe? Kan ik open internet hebben? Kan ik tv hebben? En dat bepaalt ook hoe je gaat of hoe je iets doet. Biddend en ootmoedig: HEERE, houd U mij staande, HEERE, bewaart U voor de zonden. Ik hoop dat je dat kunt zeggen tegen je ouders: ik heb erom gebeden, ik weet dat ik zelf zo zwak ben, te zwak ben, maar ik zoek kracht van God en heb het voor Hem neergelegd. Heerlijk als je ouders dat bij je merken. Dan moeten ze je ook soms laten gaan en je verantwoordelijkheid geven.

Simon, Simon, de satan heeft zeer begeerd u te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoude. Hebt u deze waarschuwing nodig, deze belofte? Ja, HEERE, Uw voorbidding, Uw waarschuwing, die heb ik nodig. Duizendmaal dank dat u die mij geeft.

Amen